

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 oktober 2004

om avslutande av den påskyndade översynen av rådets förordning (EG) nr 2164/98 rörande införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Indien

(2004/830/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 20 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 2164/98⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln (nedan kallade "den berörda produkten") enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 och med ursprung i Indien. Åtgärderna hade formen av en värdetull på mellan 0 % och 12 % för individuella exportörer och en övrig tull på 14,6 % för icke-samarbetsvilliga exportörer.

B. DET NU AKTUELLA FÖRFARANDET

1. Begäran om översyn

- (2) Efter införandet av slutgiltiga åtgärder mottog kommissionen en begäran om inledande av en påskyndad översyn av rådets förordning (EG) nr 2164/98 enligt artikel 20 i grundförordningen från en indisk tillverkare av den berörda produkten, nämligen Nestor Pharmaceuticals Limited (nedan kallad "den sökande"). Den sökande hävdade att företaget inte var någon annan exportör av den berörda produkten i Indien närstående. Den sökande hävdade vidare att företaget inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden (dvs. 1 juli 1996–30 juni 1997) och att dess export

till gemenskapen av den berörda produkten ägt rum först efter denna period. Mot denna bakgrund begärde den sökande att en individuell tullsats skulle fastställas för företaget om det konstaterades att subventionering förekommit.

2. Inledande av en påskyndad översyn

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som lämnats av den sökande och fann att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 20 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att den berörda gemenskapsindustrin getts tillfälle att lämna synpunkter inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾ en påskyndad översyn av rådets förordning (EG) nr 2164/98 med avseende på den sökande.

3. Produkt

- (4) Den produkt som är föremål för denna översyn är samma produkt som den berörda produkten i rådets förordning (EG) nr 2164/98.

4. Undersökningsperiod

- (5) Undersökningen av subventionering omfattade perioden 1 april 2002–31 mars 2003 (nedan kallad "undersökningsperioden").

5. Berörda parter

- (6) Kommissionen underrättade officiellt den sökande och de indiska myndigheterna om inledandet av undersökningen. Den gav dessutom andra berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Kommissionen mottog emellertid varken några sådana synpunkter eller någon sådan begäran.
- (7) Kommissionen sände ett frågeformulär till den sökande vilket denna besvarade till fullo inom den fastställda tidsfristen. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter den ansåg vara nödvändiga för sin undersökning och gjorde kontrollbesök hos den sökande i New Delhi och i Hyderabad.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 102, 29.4.2003, s. 6.

C. ÖVERSYNENS OMFATTNING

- (8) Eftersom den sökande inte begärt någon översyn av avgrändarna beträffande skada begränsades översynen till att endast omfatta subventionering.
- (9) Kommissionen undersökte samma subventionsordningar som i den ursprungliga undersökningen. Den undersökte även huruvida den sökande hade använt sig av några andra subventionsordningar eller hade fått särskilda subventioner för den berörda produkten.

D. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

1. Ställning som ny exportör

- (10) Den sökande kunde på ett tillfredsställande sätt påvisa att företaget inte var närstående, vare sig direkt eller indirekt, någon av de indiska exporterande tillverkare som omfattas av de gällande utjämningsåtgärderna avseende den berörda produkten.
- (11) Undersökningen bekräftade att den sökande inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden, dvs. från och med den 1 juli 1996 till och med den 30 juni 1997, och att företaget hade börjat exportera till gemenskapen först efter denna period.

För övrigt var det andra orsaker än vägran att samarbeta med kommissionen som låg till grund för att den sökande inte undersöktes individuellt i den ursprungliga undersökningen.

Följaktligen bekräftas det att den sökande är att anse som en ny exportör. I enlighet med artikel 20 i grundförordningen undersökte kommissionen därför möjligheterna till att fastställa en individuell utjämningsstull för den sökande.

2. Subventionering

- (12) På grundval av de uppgifter som den sökande lämnat i sitt svar på kommissionens frågeformulär och de uppgifter som inhämtats under undersökningen undersöktes följande ordningar:

- Tullkreditsystemet.
- Systemet med befrielse från inkomstskatt.
- Passbooksystemet.
- Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
- Industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag.
- Systemet med förhandslicenser för fysisk export.

2.1 Ordningar som undersöktes i den ursprungliga undersökningen och som använts av företaget

2.1.1 Tullkreditsystemet

Allmänt

- (13) Det fastställdes att den sökande fått förmåner enligt tullkreditsystemet som beviljas efter export. En närmare beskrivning av denna ordning finns i avsnitt 4.3 i doku-

mentet om export och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4 i den därtill hörande handboken över förfaranden volym I 2002–2007⁽¹⁾. Dokumentet om export och importpolitiken 2002–2007 grundar sig på lagen om utrikeshandel (utveckling och reglering) från 1992 (nr 22 från 1992).

- (14) Alla tillverkare-exportörer och handlare-exportörer kan komma i fråga för denna ordning. De kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt denna ordning. Sådana procentsatser (nedan kallade "tullkreditprocentsatser") har fastställts av de indiska myndigheterna för de flesta produkter, bl.a. den berörda produkten. Beräkningen av dessa satser grundar sig på standardnormer för input/output, med hänsyn tagen till den mängd importerad insatsvara exportprodukten antas innehålla och tullsatsen för denna förmodade import, oavsett om sådan tull faktiskt har erlagts eller ej.

- (15) För att komma i fråga för denna ordning måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en förklaring till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna skall kunna exporteras utfärdar de indiska myndigheterna en exporthandling i samband med att varorna avsänds. Detta dokument skall innehålla uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit han kommer att erhålla. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av krediten inom ramen för tullkreditsystemet skall den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportanmälan gjordes. Det finns således inget utrymme för ändringar i efterhand av kreditens storlek.

- (16) Det konstaterades även att enligt indiska redovisningsprinciper är det möjligt att periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.

- (17) Sådana krediter kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får införas utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importerats med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas med omsättningskatt) eller användas på annat sätt.

Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan fritt överföras och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet.

⁽¹⁾ Tillkännagivande nr 1/2002–07 av den 31 mars 2002 från det indiska ministeriet för handel och industri.

(18) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet får omfatta upp till 25 exporttransaktioner eller, om den lämnas på elektronisk väg, ett obegränsat antal transaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar, eftersom de tidsfrister som avses i kapitel 4.47 i handboken över förfaranden volym I 2002–2007 alltid räknas från och med den senaste exporttransaktion som ingår i en viss ansökan om kredit inom ramen för tullkreditsystemet.

(19) Huvuddragen i tullkreditsystemet har inte ändrats sedan den ursprungliga undersökningen och systemet utgör en subvention som är rättsligt knuten till ett exportresultat. Det fastställdes därför i den ursprungliga undersökningen att detta system är att anse som selektivt och utjämningsbart i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen.

Beräkning av subventionens storlek

(20) I den ursprungliga undersökningen fastställdes subventionens storlek inom ramen för tullkreditsystemet på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen och tullkreditprocentsatsen låg till grund för subventionsprocenten pro rata temporis. Eftersom den sökandes samarbetsvilja anses utgöra en förändring av omständigheterna i enlighet med artikel 22.4 i grundförordningen skall denna metod inte tillämpas så att den är till förfång för den sökande.

(21) I enlighet med artikel 2.2 och artikel 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den fördel som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende anses mottagaren erhålla förmånen då exporttransaktionen enligt denna ordning sker. Vid denna tidpunkt kan de indiska myndigheterna avstå från att driva in tullen, eftersom denna utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Såsom anges i skäl 15 så kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Vidare anges det i skäl 15 att eventuella ändringar av tullkreditprocentsatsen som sker mellan det faktiska exporttillfället och utfärdandet av en tullkreditlicens inte kan inverka i efterhand på kreditens storlek. Dessutom kan företag enligt vad som anges i skäl 16 enligt indiska redovisningsprinciper periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster när exporttagandet uppfylls. Enbart det faktum att ett företag känner till att det kommer att ta emot en subvention inom ramen för tullkreditsystemet och förmånen enligt andra system gör dessutom att ett företag får en konkurrensfördel, eftersom det kan erbjuda lägre priser tack vare subventionerna.

(22) Syftet med att införa en utjämningsstull är emellertid att råda bot på illojalt handelsbruk som bygger på en otillbörlig konkurrensfördel. Mot bakgrund av ovanstående bör förmånerna inom ramen för tullkreditsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i sam-

band med exporttransaktioner inom ramen för denna ordning under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs alla avgifter som är nödvändiga för att erhålla subventionen av.

(23) Den sökande hävdade att endast krediter som beviljats inom ramen för tullkreditsystemet med avseende på exporttransaktioner rörande den berörda produkten är relevanta för beräkningen av subventionsmarginalen i den nu aktuella undersökningen. Enligt tullkreditsystemet finns det emellertid ingen skyldighet att begränsa användningen av krediter till att enbart omfatta tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan tvärtom fritt överföras och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för av alla krediter inom ramen för tullkreditsystemet.

(24) Den sökande hävdade vidare att omsättningsskatten vid överföring av krediter inom ramen för tullkreditsystemet bör dras av som en kostnad vid fastställandet av subventionens storlek. Omsättningsskatten är emellertid inte nödvändigtvis en kostnad för att bli berättigad till eller för att erhålla subventioner i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. Omsättningsskatten är endast följden av ett rent affärsbeslut att avyttra en redan erhållen kredit inom ramen för tullkreditsystemet genom att sälja den, i stället för att använda den utan omsättningsskatt för att kompensera för tull på efterföljande import. Ansökningsavgifter för att erhålla krediter inom ramen för tullkreditsystemet är emellertid att anse som nödvändiga kostnader och får därför dras av.

(25) Den sammanlagda subventionens värde (täljare) har fördelats på den sammanlagda exportförsäljningen under undersökningsperioden avseende översynen (nämnaren) i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen, eftersom subventionen inte beviljats för den producerade, exporterade eller transporterade volymen. Subventionsmarginalen för den sökande inom ramen för denna ordning uppgick till 3,3 %.

2.1.2 Systemet med befrielse från inkomstskatt

(26) Det konstaterades att den sökande använt sig av ett system för partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning under undersökningsperioden avseende översynen. Den rättsliga grunden för detta undantag finns i avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961.

(27) Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961 upphörde att vara tillämplig från och med beskattningsåret 2005–2006 (dvs. räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005). Den sökande kommer således inte att kunna få några fördelar av denna ordning efter den 31 mars 2004. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen skall denna ordning därför inte utjämnas.

2.2 Ordningar som undersöktes i den ursprungliga undersökningen men som inte använts av företaget

2.2.1 Passbooksystemet

- (28) Det konstaterades att den sökande inte hade använt sig av Passbooksystemet, vilket avskaffades den 1 april 1997 och ersattes av tullkreditsystemet.

2.2.2 Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (29) Det konstaterades att den sökande inte hade importerat kapitalvaror med hjälp av förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror och således inte hade använt sig av denna ordning.

2.2.3 Industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag

- (30) Det konstaterades att den sökande varken var belägen i en industriell frizon för bearbetning på export eller drev sin verksamhet som ett exportorienterat företag och således inte hade använt sig av denna ordning.

2.3 Andra ordningar som den sökande använt sig av för den berörda produkten och som konstaterats vara utjämningsbara: Systemet med förhandslicenser för fysisk export

Rättslig grund

- (31) Det konstaterades att den sökande använt sig av denna ordning under undersökningsperioden avseende översynen. Denna ordning beskrivs närmare i avsnitten 4.1.1–4.1.7 i dokumentet om export och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4.1–4.30 i den därtill hörande handboken över förfaranden volym I 2002–2007.

Vem omfattas av denna ordning?

- (32) Endast tillverkare-exportörer och handlare-exportörer som är knutna till tillverkare kan komma i fråga för denna ordning.

Praktiskt genomförande

- (33) Systemet med förhandslicenser för fysisk import gör det möjligt för företag att tullfritt importera insatsvaror som skall införlivas fysiskt i exportvaran. För att det skall vara möjligt för de indiska myndigheterna att företa kontroller har exportören laglig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 och tillägg 18 i handboken över förfaranden volym I 2002–2007), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Både den tillåtna importen och den obligatoriska exportskyldigheten fastställs volym- och värdemässigt av de indiska myndigheterna och anges i en licens. Dessutom skall myndigheterna föra in transaktionerna i licensen vid import- och exporttillfället. Den tillåtna importvolymen inom ramen för denna ordning fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output, vilka anses bäst visa vilken mängd insatsvara som krävs för att tillverka en referenskvantitet av exportprodukten.

Standardnormer för input/output finns för de flesta produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i handboken över förfaranden volym II 2002–2007. Importerade insatsvaror kan inte överföras och måste användas för att tillverka exportprodukten. Den obligatoriska exportskyldigheten måste uppfyllas inom en viss tidsfrist (18 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

- (34) Under undersökningen avseende översynen fastställdes det att de insatsvaror som den sökande importerat tullfritt inom ramen för denna ordning och för den tillåtna importmängden enligt standardnormen för input/output överskred den mängd material som behövdes för att tillverka exportprodukten. Standardnormen för input/output för den berörda produkten var således inte tillräckligt exakt. Den sökandes förbrukningsregister överensstämde dessutom inte med företagets faktiska förbrukning. Den sökande hade nämligen i sitt register, felaktigt, använt sig av de indiska myndigheternas mer generösa standardnormer för input/output, fastän företaget i själva verket förbrukat färre insatsvaror för tillverkningen av referenskvantiteten av exportprodukten. Varken den sökande eller de indiska myndigheterna kunde påvisa att befrielsen från importtull inte ledde till en alltför stor avskrivning.

Slutsats

- (35) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som gav den sökande en förmån. Systemet med förhandslicenser för fysisk export är dessutom rättsligt knutet till ett exportresultat och anses därför vara selektivt och utjämningsbart i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (36) Denna ordning kan inte anses utgöra ett tillåtet tullrestitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Den uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter subvention) i grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte sitt kontrollsystem eller förfarande effektivt för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se bilaga II.II.4 i grundförordningen och när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution bilaga III.II.2 i grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta och kan därför inte anses utgöra ett kontrollsystem för den faktiska förbrukningen. Det förekom ingen effektiv kontroll som byggde på ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. De indiska myndigheterna företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt kontrollsystem (se bilaga II.II.5 och bilaga III.II.3 i grundförordningen), och de kunde inte heller påvisa att det inte förekom någon alltför stor avskrivning.

- (37) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den sökande att systemet med förhandslicenser för fysisk export fungerade som ett tillåtet restitutionssystem respektive restitutionssystem som tillåter subventioner. Den sökande hävdade utan att lämna någon ny faktisk bevisning eller några underbyggda påståenden att de indiska myndigheterna hade infört en tillräcklig kontroll i överensstämmelse med grundförordningen. I detta sammanhang hänvisade den sökande till följande kontrollmöjligheter som står till förfogande för de indiska myndigheterna, nämligen enligt påstående exakta standardnormer för input/output för den berörda produkten, kvantitativa upplysningar om insatsvaror och de färdiga produkterna i import- och expordokumenterna (export- och importhandlingarna), ett register över tullgarantier vid import och export inom ramen för systemet med förhandslicenser för fysisk export, ett register över den faktiska förbrukningen (se skäl 33), ett DEECB-register (Duty Entitlement Export Certification book) och ytterligare kontrollmekanismer som de indiska myndigheterna använder sig av i samband med förvaltningen av punktskatter (för att säkerställa att det inte felaktigt begärs punktskattekrediter (s.k. CENVAT-krediter) för material till insatsvaror som importerats tullfritt inom ramen för systemet med förhandslicenser. Den sökande ansåg vidare att kommissionen borde kvantifiera hur inexakt standardnormen för input/output var. Den sökande hävdade dessutom att det inte var nödvändigt att kontrollsystemet klarade att fastställa ett samband mellan det importerade materialet och den färdiga produkten för varje enskild sändning för att det skulle kunna anses överensstämma med grundförordningen. Slutligen påstod den sökande att kommissionen inte kunde införa utjämningsåtgärder avseende systemet med förhandslicenser för fysisk export, eftersom den är bunden av resultaten av tidigare undersökningar.
- (38) Den sökandes ståndpunkt, som sammanfattas i skäl 37, ändrar inte kommissionens slutsats rörande systemet med förhandslicenser för fysisk export. Den sökande har inte nekat till att de indiska myndigheterna i det nu aktuella fallet i praktiken, om än inte rättsligt, inte använt sig av ett effektivt system för kontroll av den faktiska förbrukningen. Det fastställdes vid undersökningen på grundval av uppgifter om den faktiska förbrukningen från den sökande att standardnormen för input/output för den berörda produkten inte är tillräckligt exakt (se skäl 34). Den sökande är medveten om detta och bekräftade detta till kontrollgruppen under undersökningen. Kommissionen har inte till uppgift att fastställa hur inexakt standardnormen för input/output är, utan den skall endast på grundval av tillräcklig bevisning avvisa påståendet att standardnormerna var exakta. Den sökande lämnade dessutom inte heller någon bevisning för att den förde något register eller hade någon annan dokumentation som gjorde det möjligt för de indiska myndigheterna att kontrollera den faktiska förbrukningen, och inte enbart förbrukningen enligt standardnormerna, i samband med systemet med förhandslicenser för fysisk export. De indiska myndigheterna var således tvungna att förlita sig på de inexakta standardnormerna när det gällde kontrollen av de kvantiteter som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten. Kommissionen anser att detta inte är tillräckligt för att kraven på ett effektivt kontrollsystem i enlighet med bilagorna II och III till grundförordningen skall anses vara uppfyllda.
- (39) Den sökande kunde inte påvisa att punktskattekontrollerna av CENVAT-krediter gav några upplysningar om sambandet mellan insatsvaror och exporterade produkter. Kommissionen anser därför att dessa kontroller inte är att anse som kontrollsystem i enlighet med bilagorna II och III till grundförordningen. DEECB-registret upphävdes dessutom genom dokumentet om export och importpolitiken 2002–2007 och utgör i motsats till vad den sökande hävdar inte längre ett relevant kontrollinstrument. Det kunde dessutom inte heller påvisas att de uppgifter som den sökande infört i DEECB-registret avsåg den faktiska förbrukningen. Det lämnades heller ingen bevisning för att de indiska myndigheterna tillämpade något annat effektivt system som tillräckligt exakt kunde fastställa ett samband mellan importerade insatsvaror och exporterade produkter, dvs. annat än på grundval av överdrivet generösa standardnormer. I detta sammanhang är det att märka att ett kontrollsystem måste tillämpas för varje enskild sändning för att det skall överensstämma den norm som fastställs i dokumentet om export och importpolitiken 2002–2007 (se skäl 33). Det är dessutom endast med hjälp av en sådan norm som kontrollmyndigheterna kan kontrollera att de strikta regler för restitutionssystem respektive restitutionssystem som tillåter substitution uppfylls. I enlighet med bilaga I punkt i i grundförordningen är restitutionssystem som tillåter substitution endast tillåtna i särskilda fall och under förutsättning att importen av substitutionsimporten och motsvarande exporttransaktion sker inom högst två år.
- (40) När det gäller systemet med förhandslicenser för fysisk export är kommissionen inte bunden av tidigare undersökningar. Detta system har aldrig undersökts på grundval av fakta liknande dem som fastställts under den nu aktuella undersökningen, särskilt inte med hänvisning till de inexakta standardnormerna för input/output för den berörda produkten.
- (41) Eftersom det inte finns något tillåtet tullrestitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter subvention och med hänsyn till att kontrollsystemet inte är effektivt för på sitt ändamål i detta fall utgörs den utjämningsbara förmånen följaktligen av avskrivningen av de samlade importtullar som normalt sett skulle tagits ut vid införseln.
- Beräkning av subventionsbeloppet
- (42) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av utelivna importtullar (grundläggande tull jämte tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för systemet med förhandslicenser för fysisk export under undersökningsperioden avseende översynen, med avdrag för avgifter som är nödvändiga för att erhålla subventionen i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen (täljare). Detta belopp har fördelats i proportion till den exportomsättning som den berörda produkten gav upphov till under undersökningsperioden avseende översynen i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen (nämnare), eftersom subventionen inte beviljats för den producerade, exporterade eller transporterade volymen. På denna grundval fastställdes subventionen till 22 %.

3. Sammanlagt utjämningsbart subventionsbelopp

- (43) Med hänsyn till undersökningsresultaten rörande de nämnda ordningarna fastställs det utjämningsbara subventionsbeloppet för den sökande till följande:

		(%)		
		Tullkreditsystemet	Systemet med förhandslicenser för fysisk export	Totalt
Nestor Pharmaceuticals Ltd		3,3	22	25,3

- (44) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör storleken på utjämningsstullen understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin. I den ursprungliga undersökningen fastställdes en genomsnittlig nivå för undanröjande av skada på 14,6 %. Den sökande begärde inte någon översyn av undersökningsresultaten beträffande skada. Således får inte den utjämningsstull som fastställs i den nu aktuella undersökningen överstiga den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

E. AVSLUTANDE AV DEN PÅSKYNDADE ÖVERSYNEN

- (45) På grundval av resultaten av denna undersökning avseende översynen fastställs det att import till gemenskapen av den berörda produkten, som tillverkats och exporterats av den sökande, bör fortsätta att omfattas av en utjämningsstull motsvarande den nivå för undanröjande

av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

- (46) Med hänsyn till att denna tullsats redan är tillämplig på alla företag som inte nämns individuellt i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2164/98 bör den förordningen inte ändras. Den påskyndade översynen avseende den sökande bör därför avslutas.

F. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (47) Den sökande och de indiska myndigheterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå att den påskyndade översynen skulle avslutas. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en skäligen tidsfrist. De indiska myndigheterna lämnade inga synpunkter. Den sökandes synpunkter rörande meddelandet av uppgifter, vilka endast avser systemet med förhandslicenser för fysisk export, beaktades (se skälen 37–40).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den påskyndade översynen av rådets förordning (EG) nr 2164/98 beträffande Nestor Pharmaceuticals Limited avslutas härmed.

Utfärdat i Bryssel den 18 oktober 2004.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen